

Oberta en solitari, igual que l'Aresta Ribas del Pollegó i del Puntal, l'Esperó Ribas del Bastó del Frare és una lliçó d'escalada sincera, on el compromís és quelcom inherent que s'accepta amb naturalitat o no s'escala. I no escalar aquest mantell petri és imperdonable, per vertical, agraït en cantells de totes les mides i per l'estètica que li atorga un marc incomparable, a recer del contundent Frare Gros.

L'us de les expansions és mínim, allà on pogué parar a burinar i aquestes, 34 anys després, comencen a necessitar una rentada de cara. Com comentàvem amb el company, és una pena que es malgastin energies en obrir línies que aporten poc o res i es deixin perdre verdaderes joies que hauríem de conservar amb cura i respecte, de puntetes per poder gaudir tota la seva essència.

· Via: Esperó Ribas

Zona: Montserrat – Frares Encantats

Dificultat: 6a+ (MD)
Dificultat obligada: 6a
Grau d'exposició: Alt

Grau de compromís: Alt

 Equipament: Equipada amb molts claus i burins al primer llarg. La resta amb burins i algun espit

 Material: 20 cintes (pel primer llarg), bagues per merlets, tricam negre, alien groc, camalots #0.5, #0.75 i #1

Orientació: NordValoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de Can Masana i prenem el GR-172 direcció al Monestir. Un cop passada la Cadireta trobarem un desviament a mà dreta que puja cap al Coll de Porc, el prenem i continuem fins un trencall on agafem el camí de l'esquerra direcció Coll de Porc. Continuem fins arribar a l'alçada de la via. No confondre's amb unes cordes fixes que són per atènyer la via Ancestra.

La via:

El primer llarg ressegueix un sistema de fissures que trobarem força equipat, escalada atlètica i d'axarrancar-se bé. Un llarg de tràmit ens durà al peu del sensacional pany de roca que escalarem fins al cim. El tercer llarg és potser el més compromès, amb un pas força estrany entre el primer i el segon burí. La quarta tirada només té un burí, però es pot protegir correctament amb un friend i algun merlet. Al cinquè llarg tocarà fer algun pas de fe, ja que les assegurances juguen a l'acuit. Al darrer llarg trobarem dos claus, un a cada fissura. Del segon pitó hem de marxar a esquerres fins trobar els burins que protegeixen el pas més difícil del llarg. A partir d'aquí tenim 20 metres fàcils i nets d'assegurances fins al cim.

Descens:

Un cop al cim grimpem cap a l'est per la Cota 145 i anem a buscar la canal entre aquesta i el Frare Gros; la descendim i continuem cap a l'est per la ruta dels Alts Frares (marques blaves) fins al Coll de Porc; per arribar-hi haurem de baixar algunes escales metàl·liques i cadenes. Un cop al Coll de Porc continuem fins a Can Masana.